

Vítkovický zpravodaj

2 | 2024

VYDÁVÁ OBECNÍ ÚŘAD
VÍTKOVICE V KRKONOŠÍCH

OBSAH

	Společenská rubrika	3
	Zastupitelstvo obce Vítkovice – 17. 4. 2024	4
	Zastupitelstvo obce Vítkovice – 15. 5. 2024	4
	Okénko školky	5
	Okénko školy	10
	Příchod Krakonoše	20
	Krakonošova pouť	21
	Co se dělo u hasičů...	22
	Výlety malebnou podhorskou krajinou	23
	Přechod Krkonoš od boudy k boudě	23
	Potvrzeno: vlci se v Krkonoších rozmnožují	29
	Chcete nám pomoci? Parkujte s rozmyslem!	31

Foto na titulní straně: Roman Vrána

VÍTKOVICKÝ ZPRAVODAJ 2/2024

Periodický tisk územního samosprávného celku

Vyšlo dne: 2. 9. 2024

Vydavatel: Obec Vítkovice v Krkonoších

Vítkovice 243, 512 38 Vítkovice v Krkonoších

IČ: 276260

Periodicita vydávání: třikrát za rok

Evidenční číslo per. tisku přidělené MK: MK ČR E 17732

Redakční rada neručí za obsah zaslaných příspěvků a tyto příspěvky nemusí být totožné s jejím názorem.

Tisk: *Gentiana* Jilemnice

Náklad: 300 ks

Uzávěrka příštího čísla je 30. 11. 2024

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA

V dubnu 2024 oslavil své životní jubileum pan František Urbanec, paní Jana Štěpová a paní Miloslava Nechanická.

V květnu pan Miroslav Nedvěd, pan Josef Martínek a paní Jana Urbancová.

V červnu paní Michaela Švarcová.

V červenci pan Ladislav Mikolášek.

V srpnu paní Marie Štěpánková.

Všem jubilantům přejeme hodně zdraví a životní pohody do dalších let.

NOVĚ NAROZENÍ

V měsíci dubnu se narodila Žofie Gorbatyjová.

Novému občánkovi a jeho rodičům přejeme hodně zdraví, radosti a spokojenosti.

Zastupitelstva obce Vítkovice – 17. 4. 2024

Usnesení:

- 15/24 ZO schvaluje opravu zápisu usnesení č. 69/23. „Usnesení č. 69/23 nebylo schváleno“.
- 16/24 ZO schvaluje odvolání p. Marka Lamberta z pozice jednatele Služeb Vítkovice s. r. o.
- 17/24 ZO schvaluje uzavření Smlouvy o budoucí kupní smlouvě se společností ČEZ Distribuce, a. s.
- 18/24 ZO schvaluje uzavření Veřejnoprávní smlouvy o příspěvku na spolufinancování sociální služeb ORP Jilemnice na rok 2024.
- 19/24 ZO schvaluje poskytnutí finančního daru ve výši 10. 000,- Kč Sportovnímu klubu hraběte Jana Harracha na Dětský den ve Vítkovicích.
- 20/24 ZO schvaluje záměr prodeje pozemku p. č. 948/3 v k. ú. Vítkovice v Krkonoších manželům Hlaváčovým.
- 21/24 ZO schvaluje rozpočtové opatření č. 1.

Zastupitelstva obce Vítkovice – 15. 5. 2024

Usnesení:

- 22/24 ZO bere na vědomí prezentaci výroční zprávy ke snowparku na Jizerce sezóna 2023/2024 a další možný rozvoj a optimalizaci provozu.
- 23/24 ZO schvaluje Jednací řád zastupitelstva obce Vítkovice.
- 24/24 ZO v působnosti Valné hromady schvaluje hospodářský výsledek společnosti Služby Vítkovice s. r. o. za rok 2023 se ztrátou – 1.209 tis. Kč. Ztráta byla pokryta ziskem z předešlých let.
- 25/24 ZO v působnosti Valné hromady schvaluje plán investic společnosti Služby Vítkovice s. r. o. na rok 2024.
- 26/24 ZO v působnosti Valné hromady schvaluje rozpočet společnosti Služby Vítkovice s. r. o. na rok 2024.
- 27/24 ZO volí pí. Pavlínu Pohořelou jednatelem společnosti Služby Vítkovice, s. r. o.
- 28/24 ZO schvaluje poskytnutí finanční výpomoci společnosti Služby Vítkovice, s. r. o., úročenou 4 procenty, s postupným čerpáním do výše 1. 600. 000,- Kč, splatnou do 31. 3. 2025.

Okénko školky

Je tu zase čas na školkové ohlédnutí, co jsme prožili v jarním čase, které bylo pestré ve všech rovinách.

Opět jsme vyrazili do světa s beneckou školkou, po čase jsme navštívili ZOO Dvůr Králové. Stále tu vznikají nová zákoutí jako například rozsáhlý průchozí výběh v podobě zátoky, kde je velká kolonie ohrožených tučňáků brýlových, která připomíná pláž.

Měli jsme jen pár hodin tu pozorovat nespočet zvířat v různorodých velikostech, podobách, chování, ale stojí to za to, dělit se o společné prožitky...

Společně jsme ještě vyjeli na nedalekou Pecku Po cestě jsme se zastavili u větrného mlýna poblíž Borovnice, kde jsme si prohlédli i vnitřní prostory.

Na hradě Pecka už na nás čekala pohádka O Bajajovi, která dětem blíže ukazovala dobu králů a rytířů – děti viděly, jak se sedlá rytířský kůň, jak se Bajaja oblékal do zbroje, jak vypadal rytířský turnaj a mnoho dalšího.

Po skončení pohádky si děti mohly vyzkoušet různorodé rytířské přilby a helmy, vyrobit si nitku ze lnu nebo se dozvědět, co obnáší péče nejen o rytířského koně.

Během jara jsme ještě zavítali do benecké školky, kam přijelo několik divadelních pohádek.

Posílám tímto vřelé poděkování a vděčnost benecké školce za vzájemnou spolupráci, touto cestou jsme mohli dlouhý čas umožnit dětem pestrost zážitků i do větších dálek.

V jarním čase nás také oslovila valteřická školka. Navštívili jsme společně liberecké ZOO, i zde jsme zažili jedinečné chvíle pozorováním mravenečnicka nebo setkání s lachtanem hřivnatým.

Vydali jsme se také pospolu do lesního areálu Hájemství u Dvora Králové, který podporuje vztah k přírodě. Děti moc bavilo přiřazování ptačích budek k jednotlivým ptákům na dřevěném stromě. Počítali jsme kolik zvířátek se ukrývá na zvířecím totemu, prošli jsme „Krkonose“, prohlédli hřbitov odpadků a v dřevěném altánu, který je postaven netradiční konstrukcí a lze tu rozdělat oheň, jsou tu lavice a stoly vyrobeny ze čtyř druhů stromů, které představují čtyři roční období, jsme opekli buřty. A na úplný závěr výletu jsme se ještě zajeli podívat k přehradě Lesního Království.

Xxxxx yyyy

Xxxxx yyyy

Xxxxx yyyy

Xxxxx yyyy

Využili jsme možnosti navštívit nově otevřené 3D bludiště na Benecku, děti zdolávaly různé překážky, prolézačky z kruhů nebo kyvadel, u některých po-
ciťovaly lehkost a u některých potřebovaly podpořit svoji odvahu.

Jsem potěšena, že jsme mohli vzhlednout expozice v nově zrekonstruovaném muzeu Krkonoš ve Vrchlabí.

Platnost vstupenky trvá dva dny a vůbec se nedivím, protože rozmanitá nabídka je velká.

Pro děti byla velkým zážitkem tekoucí voda s teráriem, živými zvířaty, dětský důl, kde si svítily lucerničkami. Velmi povedený je i zvukový doprovod a spousta dalších vjemů.

Tradičně nás celým jarem provázela kurz plavání v jilemnickém bazénu.

A abych se navrátila do naší domoviny. Se školáky jsme opět prožívali napínavé vyprávění z knihy „Delfín Dilo“ s paní Valpurgou Hozákovou.

Zavítala mezi nás také spisovatelka Danka Šárková, která tu nedaleko žije. Krkonoše ji natolik učarovali, že mimo jiné napsala několik knih pro děti.

Setkáním se linulo povídání o Krkonoších, Krakonošovi, četba z knihy Alenka a Krakonoš.

Už po třetí jsme měli možnost dopoledne s canisterapií a to formou překážkové dráhy.

Jarní čas je také spojen s vypouštěním „našeho“ ježečka, děti mu daly jméno „Sonik Vidlička“, nejdříve s námi pobýval na zahradě a pak jednoho slunečného dne, spolu se školáky a s paní redaktorkou z Českého rozhlasu Hradec Králové, jsme mu našli vhodné místo v lese. Děti mu do skalní skuliny nanosily mech, listí, větve. Zavzpomínali jsme, jak jsme se o něj od zimních dnů starali, proč s námi byl ve školce a proč už je čas ho vypustit do volné přírody. Každý, kdo chtěl mu popřát do jeho dalšího ježčího života, pohlídal ho a dali mu prostor pro jeho další zítí.

Strávili jsme spolu se školou odpoledne s maminkami a pak s tatínky, které bylo věnováno k jejich svátkům. Byl to společný čas zastavení, povídání, legrace.

Rozloučili jsme se „s našimi velkými hochy“ Matyáškem a Kubíkem, které pouštíme z naší náruče a přejeme radost, nadšení z poznávání nových světů, které se jim otevírají.

A na úplný konec bych chtěla poděkovat obecnímu úřadu za vždy vstřícnou spolupráci, která se linula celým časem, co jsem tu pobývala...

Dana Pištorová

Okénko školy

Pohádkový rok 2024

Možná po zhlédnutí této fotografie přemýšlíte, proč jsem zrovna zvolil obrázek, který nám ukazuje, jak nám může být moderní technologie v podobě interaktivní podlahy prospěšná a jak lze spojit vzdělávání s pohybem. Jsou to však stejné technologie, které upozadují právě časopisy a knihy, které se tím dostávají na vedlejší kolej, pokud nejsou zrovna aktivní i ve sféře virtuální.

Cílem vzdělávání ve školách by mělo být propojování tradičního s moderním a vytvořit tak vzájemný soulad.

Nejen v Hrusicích ve středních Čechách se narodil výtečný malíř, ale i ve Vítkovicích máme děti, kterým není tužka a papír cizí. Všimněte si podobenství s obrázky Josefa Lady, které namalovaly zdejší děti. Kdyby v dnešní době žil malíř František Kaván z nedalekých Křížlic, jistojistě by byl touto nádherou potěšen.

Nejen šikovných dětí je tento kraj hoden, ale Vítkovice jsou dnes i domovem lidí, jejichž není cizí pero a papír. V současné době zde žije spisovatelka Danka Šárková, která navštívila školu, kde proběhla beseda o jejich knížkách, které jsou věnované Krkonošům, Krakonošovi a navazují i na původní tradice hor.

Petra Braunová je spisovatelka, která vážila dalekou cestu autobusem do Vítkovic až z Klatov. Dodnes vidím obrázek sympatické paní, která zaklepala na dveře školy s batůžkem na zádech a předvedla dětem neuvěřitelné představení v podobě jejího autorského čtení, na které do smrti nezapomenou. Je hezké vidět, když se v dětech podaří zasít semínko v podobě vztahu ke knížkám. Všem dámám spisovatelkám děkuji za návštěvu zdejší Alma mater.

A teď trochu z jiného soudku a sice z hudebního. Dcera naší vychovatelky Andrejky Vaškové Alička předvedla s dětmi hudební představení. Není nad to, když umíte zbudit zájem k hudbě, což se pak samozřejmě zúročí.

Díky našim snaživým kamarádům a paní učitelce Debnárové mohly děti předvést své schopnosti a vystoupit na příchodu Krakonoše ve Vítkovicích, kde proběhlo hudební představení z repertoáru tradičních a lidových písní.

Od hudby ještě neodbíhejme a představme si Zdeňka Rolera, který hraje na drumbeny, což jsou bubny z recyklovaných materiálů, a jiné rytmické nástroje, např. na didgeridoo, dechový nástroj australských domorodců. Zdeněk je neuvěřitelný, třeba dokáže hrát i na trubku od vysavače .

Hezké je, když se pak spojí hudba v podobě doprovodu na kytaru a vyprávění spisovatelky nad knihou. Takové bylo naše nocování ve škole s významnými osobnostmi. Přišlo mně to jako nocování s Andersenem, respektive s Andersenkou. Jen to přízvisko s hudebníkem mně v tomto smyslu nenapadá.

Po nocování ve škole jsme druhý den ráno vyrazili na úklid Vítkovic. Na přilehlém obrázku berou děti útokem areál Jizerky, který bylo třeba uklidit od zbytečných odpadků. Je důležité se dívat kolem sebe a udržovat si své prostředí krásné a malebné. Však se nemáme za co stydět.

K jaru neodmyslitelně patří pletení pomlázek. Dali jsme si za úkol, že v naší škole budeme dodržovat tradice, které se vážou na jednotlivá roční období.

K velikonočním zvykům patří i pečení perníčků, které děti připravovaly ke zdobení na příchod Krakonoše. Ve školní jídelně se událo nejen pečení ale i ochutnávání.

Každý den, který prožíváme, je pro nás něčím výjimečný. K jednotlivým dnům se váže i připomenutí něčeho významného. Vybral jsem si den 20. 3., kterému připadá mezinárodní den štěstí. Však samotný Bhútán má tento symbol mnohem výše, než je samotné bohatství. Přál bych si, aby všichni lidé na celém světě toto pochopili.

Od významných dnů a ctění tradic neodbíháme a ukažme si, jaké slavnosti proběhly ve škole ve Vítkovicích.

V noci ze 30. dubna na 1. května se odehrává tzv. „filipojakubská noc“, kterou všichni známe pod názvem pálení čarodějnic. O den dříve se v areálu školy odehrála malá slavnost společně s rodiči.

Na jaře slavíme den otců a den matek. Do školy jsme v jednotlivé dny pozvali tatínky a maminky našich dětí. S tatínky se grilovalo a sportovalo. Maminkám se připravilo občerstvení a děti měly pro ně připravené vystoupení. Oběma protějškům se rozdávaly dárky. Děkujeme všem, kteří přišli.

K horám patří lezení. Využili jsme příležitosti a z nedalekého Vrchlabí jsme si do školy pozvali naši špičkovou horolezkyni Soňu Boštíkovou, která vyprávěla dětem o pobytu ve vysokých horách. Přinesla i různé vybavení potřebné pro zdolávání nejvyšších vrcholů a děti se tak mohly obléknout do věcí, které jsou na cesty tohoto typu nezbytné. Však se do expedičního stanu vešly všechny děti Vítkovické školy.

Teorii jsme si vyzkoušeli v praxi a vyrazili jsme do Strážného na Hnědé skály, kde jsme strávili den lezením. Děti si mohly vyzkoušet překonávání překážek na připravených lezeckých cestách,...

Jakmile nám skončila zima, vrhli jsme se na výuku na kolečkových bruslích. Zpočátku jsme využívali kulturní dům ve Vítkovicích, kde se děti naučily základům ježdění, a nakonec jsme vyrazili na Rovinka, kde jsme několikrát využili místní cyklotrasu směrem na Benecko, která je pro jízdu na inlinech jako dělaná.

Odměnou za práci během školního roku, a hlavně za vydělané peníze, jsme mohli využít výletů do blízkého okolí. Navštívili jsme Vrchlabí, respektive novou expozici Krkonošského muzea.

Výjimečnou událostí byla i návštěva Augustiánského kláštera ve Vrchlabí, kde nám osoba nejpovolnější v podobě Radka Hanuše představila místní klenot v podobě varhan.

Obrovskou oporou během školního roku pro nás byli nejen rodiče, ale musím připomenout bytost pro nás nesmírně důležitou, a tou je Míša Nová, která pro děti ve škole a školce připravila několikadenní program, který se týkal canisterapie, cvičení psů, jejich zapojení do výuky formou různých projektů, ukázka asistenčního a záchranářského psa, školení první pomoci dětí a dospělých. Zkrátka je pro nás Míša andělem tělem i duší. Díky za vše.

Vážím si moc lidí, kterým není lhostejný osud dětí a dokáží nabídnout něco, co mně osobně vyrazilo dech. Už jsem si myslel, že taková místa snad u nás neexistují. Věřte že jo. Jedním z těchto míst je Orlí bouda v Krkonoších, kde civilizovaný člověk si uvědomí, že k životu toho až moc nepotřebuje. Strávit dva dny na opuštěném místě uprostřed krkonošské přírody bylo pro nás balzámem na duši.

Ochota a pomoc dobrých lidí z Vítkovic, přátel z blízkého okolí vyústila v projekt vskutku nadpozemský. Řeč je o pohádkovém lese, který jsme udělali ve Vítkovicích a pozvali k němu bytosti zkrátka pohádkové. Akce byla určená primárně dětem. Hlavně jsme chtěli ukázat, že ve Vítkovicích máme školu a partu skvělých lidí, kteří obětují svůj volný čas ve prospěch radosti dětských dušiček. Na youtube kanálu pod odkazem: <https://www.youtube.com/watch?v=OIE8RnX8S0> je úžasné video od Lucky Matasové.

V novém školním roce nám přibudou další dva žáci. Jedná se o Jakuba Rezlera a Anežku Sklenářovou. V naší škole proběhl zápis dětí do 1. třídy. Budoucí prvňáčky ve škole provázely současné děti navštěvující školu.

Odchody je život lidský provázen. Jelikož je škola ve Vítkovicích jen do páté třídy, museli jsme se na konci školního roku rozloučit s naší žačkou Klárou Janíkovou, která si na závěr školního roku připravila pro děti malou oslavu. Klárce z celého srdce přejeme, aby ji v celém jejím životě provázelo štěstí a radost. Děkujeme, že jsme s ní mohli strávit krásný rok.

Ke konci roku školního a na začátku roku nového náš sbor posílila Lucka Farkašová, která má chuť a talent posouvat věci dopředu. Rád ji předám svoji dosavadní funkci ředitele a budu ji oporou v jejím působení ve Vítkovicích.

Máme za sebou rok, který byl pro nás nesmírně obohacující. Stál nás spousta energie, ale věříme, že co dáváme, tak se nám také vrátí. V hlavě mně proudí myšlenka: „Kolik lásky a radosti dávám, tolik ji dostávám zpět“.

Radim Berka

Příchod Krakonoše 2024

30. 3. 2024 přišel! Bohužel letos nemohl přijet na lyžích, jak je tomu u nás zvykem, protože sezóna nebyla na sněhovou nadílku z nejbohatších, ale nakonec to ničemu nevadilo. Bylo hezky, před Velikonocemi a nám se tu zimní sezónu podařilo ukončit s grácií, tak jako každý rok – jen se místo na lyžích jezdilo na kolech, nikoliv po sjezdovce, nýbrž v lese.

Pro nejmenší návštěvníky jsme měli přichystané dílničky – mohli si malovat na perníčky, které jsme upekli s dětmi ze školy, vybarvit omalovánky s velikonoční tematikou nebo si uplést pomlázku. Pletení pomlázek bylo velmi žádané a naši kluci se jich napletli opravdu hodně.

Honza, který se stará o náš bikepark a nachystal ho na první letošní jízdu, si

na dojezdu přichystal pár překážek. Bikeři je s notnou dávkou šikovnosti zdolávali poměrně obstojně. Pak ale přišla chvíle, kdy Honza představil svoje Kolo-Nekolo, které zatáčí jinak, než jsme zvyklí a to už bylo náročnější, ale také zábavnější a naštěstí bez újmy.

Na baru, který měl letos jednu malou vadu na kráse – nebyl sněhový, se pekly tradiční krkonošské sejkory, maso, klobásky, buřty, točila se Plzeň a Radegast, rozlévalo výborné vínečko a míchali nápoje. Sejkor se snědlo ze 100 kg brambor, což je úctyhodný výkon nejen našich členů, kteří těsto chystají, ale i strážníků, kteří si pak na sejkorách pochutnávají.

A možná jste z Aldrova zaslechli hudbu. Letos jsme pozvali kapelu Žebřík do kurníku z Mladé Boleslavi. Šikovnou partu muzikantů, kteří se se svým širokým repertoárem postarali o skvělou zábavu. Třeba přijedou příští rok zase. Doražte za písničkou.

Budeme se těšit! Snad zase na lyžích!

Martina Mejsnarová

Krakonošova pouť

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru – znáte ji? Poslední sobotu v červnu byla ve Vítkovicích na pouti ve střelnici možnost.

Začali jsme v 10 hodin dopoledne Pašeráckou stezkou. Děti si před cestou vyrobily měšce, aby měly kam za každý splněný úkol pašované předměty ukrývat. Cesta nebyla až tak dlouhá, jako spíše náročná a nebezpečná, ale všichni naši malí pašeráci se vrátili úspěšně přes hranice zpátky. Na hřišti pak plnili další a další úkoly, za které sbírali body. Čím více bodů nasbírali, tím lepší směna mohla ve stánku proběhnout. Měli jsme pro děti, za finanční podpory obce, přichystané krásné hračky, ze kterých si mohly podle svých nasbíraných bodů v soutěžích vybírat. Snad si každý malý pašerák vybral ty svoje a byl spokojený.

Mezi soutěžemi jel na plné obrátky kolotoč, skákací hrad se chvěl v základech a ve střelnici byly 2 vzduchovky málo.

Občerstvení bylo bohaté, poutové koláčky výborné, nálada skvělá.

Doufáme, že se vám i vašim dětem u nás na hřišti líbilo.

Martina Mejsnarová

Co se dělo u hasičů...

Nedávno jsme psali článek, kde jsme vítali léto, které neuvěřitelně rychle uteklo a za pár týdnů budeme opět vyhlížet sněhové přeháňky. Tak to prostě chodí... Zdálo by se, že o hasičích není vůbec slyšet a že si prostě jen tak zahálí, ale tak to vůbec není. Od jara jsme dvakrát nechali odvést elektrospotřebiče, které by leckde skončily v pangejtech. Mužské družstvo se zúčastnilo okrskové soutěže v Dolních Štěpanicích, kde se ujistili, že požární vedení stále pospojovat umí. Vše si

procvičili o několik týdnů později u požárů. Nejprve hořel dům na Jestřábí a hned druhý den část domu na rozhraní Vítkovic a Benecka. Naštěstí se nikomu nic nestalo. Na letošní rok připadlo několik výročí v okolních sborech. Nebylo možné navštívit každého, ale na Jilemnické hasiče jsme si čas udělali a strávili s nimi moc hezký den, až do ranních hodin. Ostatně, každý můžete navštívit výstavu v muzeu v Jilemnici, kde je expozice věnována vzniku dobrovolných jednotek v okolí. Na většině kulturních sešlostí hasičů je představována historická technika. Naše Tatra už pomalu patří mezi muzejní kousky, ale ve Vítkovicích máme daleko starší a cennou techniku, na jejíž restaurování intenzivně kluci pracují, abychom ji mohli při našem výročí všem ukázat. Cesta nebude jednoduchá. Některé části chybí a nyní jsme ve fázi, kdy pátráme po muzeích, kde bychom mohli čerpat technické informace. Jsme rádi, že za hranicemi Vítkovic je ještě „svět v pořádku“ a do pátrání se zapojilo několik desítek sborů napříč Libereckým i Královehradeckým krajem, chodí mnoho emailů a telefonáty se spočítat ani nedají. Kamkoli v republice přijdeme do muzea, všichni nám ochotně radí a přejí nám, ať se dílo podaří. Na podzim jsme odložili každoroční výlet, tak doufáme, že se podaří vyrazit a budeme mít nové společné zážitky. V létě si vždy posteskneme a vzpomínáme na kempování v Chlumci nad Cidlinou. Jó to byly časy, když jsme s Milenou, Janou, Romanem a Mirkem stavěli tábořiště. Chodili jsme se schladit do zámecké herny Karlova koruna a v hřebčině v Kladrubech se paní podívala, odkud že to jsme, protože 17 dětí se vzorně chovalo, všude zdravily a byla radost s nimi cestovat. Třeba se to zase někdy vrátí a k Hasičům se přidá alespoň devět dětí a podíváme se i na závody. Jestli nás slunko neupálí, vrhneme se i na nějakou tu kulturu, tak sledujte vývěsky a vždy dáme včas vědět. Někteří to nechtějí slyšet, ale většina jsme skvělá parta a máme se fajn. Tak pěkný zbytek léta...

SDH Vítkovice

Výlety malebnou podhorskou krajinou

Ať už jsou podkrkonošské obce vaším domovem, nebo na ně shlížíte z hor, jistě se shodneme, že si nezaslouží být opomíjeny. Pulsují kulturou a tradicemi, nebo naopak poklidně sedí v krajině, která se vlní o trochu méně, ale voní, kvete a zve k procházce. Uchovávají krkonošské hodnoty, architekturu i původní řemesla. Podhůří je životodárným podhoubím, ze kterého vyrůstají horské masivy, a společně tvoří jeden dokonale celý celek. Pojdte na výlet do míst, kde Krkonoše začínají.

Zadumané Roprachtice

Pokud jste tuto obec v západních Krkonoších dosud neobjevili, pojdte se nechat okouzlit. Každé zákoutí nabízí trochu jinou atmosféru. Projdete kolem podkrkonošských roubenek, po loukách i mezi lány polí. Když se však za zatáčkou vyloupne panorama Krkonoš, pochopíte, že jste stále horám na dosah. Zvláště na podzim má tohle místo až zadumanou náladu, ale nijak pochmurnou. Jako když mlžným oparem prosvítají sluneční paprsky. Tento genius loci na vás bude působit především u kostela Nejsvětější Trojice.

Není divu, že výjimečné lokality Roprachtic ocenili i filmaři pro záběry do snímků Krkonoš a lyžníci a Zapomenuté světlo.

Vlček, který nekouše

Je název naučné stezky, která vás obcí provede. Není zdaleka jen pro děti, ačkoliv je na ni díky hrací kartě, kuličkodráze a dalším herním prvkům zabavíte krásně. Celou stezku vymysleli a vyrobili společnými silami místní obyvatelé. Její hlavní myšlenkou je představit roprachtické poklady v podobě malebných míst i příběhů. Poznáte rodáky, kteří se svým řemeslem zapsali nejen do historie obce. Například sáňky, které se v Roprachticích vyrábějí, jsou světovým unikátem. Špičaté zeli široko daleko vyhlášené. A co je roprachtický zadovák? Pojdte to zjistit na procházku!

Rozhledna U borovice

Unikátní je i příběh rozhledny U borovice nad Roprachticemi. Pan František Hubař je člověk se srdcem zapáleným, nadšeným a odhodlaným. A tak se rozhodl splnit svůj dětský sen a postavit rozhlednu. V místě, kde jeho rodina hospodařila, vybudoval 18 metrů vysokou stavbu ze žulových kvádrů. Ty sháněl po širokém okolí ze starých zbouraných domů. Na kopec jich navozil 38 nákladních aut. Vše za vlastní náklady, z lásky k tomu místu, pro radost nejen sobě, ale i všem, kdo po schodech rozhledny vystoupají za 360stupňovým výhledem do kraje. Nechte se také potěšit!

Mříčná umí překvapit

Podhorskou obec svírá v objetí Klimentův vrch, Hrobka a Dvořiště. Údolím mezi nevysokými kopci protéká potok Olšina. Klikatí se po celé délce Mříčné, aby se v Peřimově vlil do Jizery, jen kousek od jedinečného železobetonového mostu. Most přes Jizeru byl jako první v Evropě vystavěn bez středové podpěry, celou váhu drží pouze klenba. Proto je také kulturní památkou... Ale zpět do Mříčné.

I tady se nachází kulturní památka. Konkrétně **tvrziště Smiřično** ze 14. století. Z původní tvrze patřící i rodu Valdštejnů dodnes nezbylo nic, než asi 2 metry vysoký travnatý palouček. A jelikož to není jediný středověký pozůstatek, který byl na území obce objeven, je Mříčná zařazena mezi archeologická naleziště. Mezi nejznámější rodáky patří **Jan Buchar**, průkopník lyžování a horské turistiky v Krkonoších, a lyžař **Václav Vrbata**. Oba muže pojí nejen místo narození, ale také tragická událost, jež život jednoho z nich ukončila.

Obětavý hrdina Václav Vrbata

V domě s číslem popisným 98 se v roce 1885 poprvé nadechl Václav Vrbata. Vyrůstal se sedmi sourozenci, není tedy divu, že byl v kolektivu oblíben pro svou pracovitost a obětavost. S Bohumilem Hančem se potkal v tělovýchovné organizaci Sokol, sblížili se během společné vojenské služby v Sarajevu. Vrbata byl též vášnivým lyžařem a úspěšného přítele obdivoval. Aby ho podpořil v posledním závodě, vyrazil 24. března 1913 na krkonošské hřebeny. Jak příběh pokračoval a skončil, víme všichni. Opuštěný, promrzlý a bez kabátu vydechl Václav Vrbata naposledy u Zlatého návrší, kde ve věku osmadvaceti let v duchu své dobré a obětavé povahy položil život za nejlepšího přítele.

Na koupaliště za letním osvěžením i celodenní zábavou

Přírodní koupaliště je nově zrekonstruované, nabízí osvěžení i v největších vedrech, ale využití pro pohodový den tu najdete po celý rok. Součástí areálu je volně přístupné víceúčelové hřiště, posilovací stroje, workoutové hřiště, dětská prolézací soustava a vzduchové trampolíny. Od června do září je otevřen kiosek ve kterém na vás čeká pestré občerstvení včetně burgerů a zmrzliny. Celoročně je pak k dispozici restaurace Buranka, a to vždy od čtvrtka do neděle.

Naučnou stezkou k houpačce Večerníček

Chcete-li v okolí Mříčné strávit příjemný a poklidný čas v přírodě, využijte jednu ze

čtyř tras místní naučné stezky. Všechny trasy začínají u obecního úřadu, kde se také po celé léto točí zmrzlina. Vyberte si barvu trasy podle tematiky, která vás zajímá nejvíce. My doporučujeme zvolit zelenou a žlutou trasu, čímž vznikne pohodový okruh, který vás provede kolem koupaliště pod vrch Hrobka. Ujdete celkem čtyři kilometry. Okruh vás zavede také k **houpačce Večerníček**, která nabízí zhoupnutí s výhledem na Krkonoše.

Do Chotěvic na poutní místa i do netradičního kostela

Zveme vás na výlet do údolí Pilníkovského potoka, do lesů, za výhledy, na poutní místa a křížovou cestu. I do netradičního kostela.

Na Mariánské poutní místo a do lesní areálu Hájemství

Do Chotěvic můžete dojet autem i vlakem. Start výletu je totiž u vlakové zastávky, kde lze i parkovat. Hned na začátku vás čeká stoupání vzhůru po cyklotrase 4347. Z té po 2,5 kilometrech odbočíte do lesů, v nichž objevíte kemp Svatá Kateřina. Po lesních cestách dále pokračujte k poutnímu kostelu Navštívení Panny Marie. Ten byl vystavěn u zázračné studánky, která prý vrátila zrak slepé ženě. Je to místo, které stojí za zastávku a krátké spočinutí, ať už v zázraky a pohádky věříte či nikoliv. Pro umocnění zážitku projděte křížovou cestu. Poté putujte dále, k lesnímu areálu Hájemství, který je plný lásky a úcty k přírodě. Na palouku obklopeném břízami kvete vřes. Stojí tu dřevěné sochy i vyhlídková věž. Prozkoumejte Keltský stromový kalendář nebo cestu dřeva. Nejsou to jen atrakce určené pro zábavu, každá má svůj hlubší smysl a symboliku. Žlutá turistická trasa vás pak zavede do Debrného a odtud dojdete podél Labe a Pilníkovského potoka zpět do Chotěvic.

Kostel se Spidermanem

Chotěvický kostel byl vystavěn roku 1863. Celou druhou polovinu dvacátého století sloužil sporadicky a desítky let chátral. Obec Chotěvice se rozhodla kostel v 90. letech začít postupně renovovat, z obecního rozpočtu byla opravena střecha i krov. Pak se po cyklostezce nad ním začala procházet **Karin Krajčo Babinská**. Zapůsobil na ni tak, že se spolu s manželem Richardem stali nejen jeho patrony, ale také hybateli renesance svatostánku. Skrz nadaci Andělové shánějí finance na rekonstrukci novorománské stavby. Organizují koncerty, jejichž výtěžek následně nadace investuje zpět do obnovy kostela. Na restaurování historických děl se podílejí známé osobnosti, např. Lucie Bílá, Jaromír Jágr nebo Leoš Mareš. Kostel je ale zároveň popartovou galerií umělce Josefa Rataje, nečekejte tedy klasický střídmy interiér. Je to prostor inspirativní, který snoubí úctu k církevním hodnotám s novou, moderní energií. Ze stropu visí Spiderman, z neonových obrazů se směje Bart Simpson nebo Batman. Zní to neuvěřitelně bizarně, že? Jak tyto nečekané kontrasty zapůsobí na vás?

Všechny výlety najdete zanesené do map na www.krkonoše.eu/navstivte-podkrkonosske-obce-objevte-malebna-mista-pod-horami

Alena Cejnarová

Krkonoše – svazek měst a obcí
Destinační společnost pro TO Krkonoše

Přechod Krkonoš od boudy k boudě

Jen si to představte... Ještě je šero. Sedíte na kamení u Pančavského vodopádu, kouří se vám od pusy. Začal podzim a rána už jsou chladná, v údolí se válí mlha, ale na hřebenu se vyšplhat neodvážila. Vy ano. Vy jste sem utekli. Pryč z města, daleko od šedi pracovních dní, od hluku a starostí. Teď jste tu jen vy a hory. Nespěcháte. Vychutnáte si ten okamžik, kdy se první sluneční paprsky vlijí do Labského dolu a zatančí v kapkách Pančavy. A pak vyrazíte. Nejste tu, abyste hltali kilometry a porce výškových metrů. Jste tu pro ryzí přírodu, daleké výhledy, autentické zážitky a místa, která vám v paměti utkví již natrvalo. Jdete na lehko, od západu k východu, nebo opačně. Jdete si užít hřejivou náruč horských bud, hvězdnou oblohu, tradiční pokrmy i místní pivo. Za tím jste sem přišli. A přesně to vám nabízejí podzimní Krkonoše.

Jak přejít Krkonoše

Na to existuje více možností. Vydejte se z Harrachova do Žacléře, nebo opačným směrem. Pojměte přechod jako třídní výlet nebo týdenní dovolenou. Vaše trasa může lemovat hraniční kameny přímo po hřebeni anebo tu a tam sestoupit do malebných údolí znějících zurčením bystřin a vodopádů.

Je zkratka na vás, jak zhruba 60 kilometrů mezi východem a západem zdoláte.

Záleží na tom, co všechno chcete vidět, kolik máte času a jak si potřebujete rozložit síly. Nenabízíme jednu konkrétní trasu, ale i její varianty. Přechod jsme rozdělili na pět etap, neznamená to však nutně pět dní na horách. Propojte je či kombinujte dle libosti. V každé části hor jsme pro vás navíc vytypovali zajímavosti, které máte možnost obdivovat, a boudy, které vám poskytnou nocleh a umožní zůstat na hřebenech po celou dobu výletu.

Etapa 1: Východní částí národního parku ze Žacléře

Žacléř – Rýchorská bouda – Lysečinská bouda

Délka trasy: 10–18 km

Odlehlá část Krkonoš, jen málo dotčená masovým turismem, nabízí pohodové putování klidnou krajinou. Bučinám, smrčinám i lučním enklávám s kvetoucími orchiděmi a bílými hořci dominuje překrásný výhled na východní Krkonoše.

Kde přenocovat: Rýchorská bouda, Lysečinská bouda

Etapa 2: Přes Horní Malou Úpu

Rýchorská/Lysečinská bouda – Horní Malá Úpa – Bouda Jelenka

Délka trasy: 17–19 km

Pokud se pro nějakou krkonošskou obec hodí přídomek „malebná“, je to právě Malá Úpa. Chalupy a chaty bydlí na místních loukách stejně přirozeně, jako pasoucí se dobytek. Dávají tušit, jak se dříve hospodařilo v nadmořských výškách okolo 1000 metrů. Z Horní Malé Úpy dále vede přírodně nejzajímavější cesta po Lesním hřebeni anebo lze tento úsek zkrátit přímější spojnici rovnou k boudě Jelenka.

Kde přenocovat: Pivovar Trautenberk, Bouda Jelenka

Etapa 3: Na Sněžku a přes Úpské rašeliniště

Bouda Jelenka – Sněžka – Luční bouda – Petrovy boudy/Bouda u Bílého Labe

Délka trasy: 10–16 km

Vystoupáte na Svorovou horu a vstoupíte do tunelu vyříznutého do hustého porostu kleče. Správným směrem vás povede vrchol Sněžky, který nad klečí bezpečně uvidíte. Když se úzká stezka vlije do kamenného moře porostlého vřesem a lišejníkem, nebudete na pochybách, že jste právě vstoupili do království arko-alpínské tundry. Kde se přenocovat: Chata Výrovka, Petrovy boudy, Bouda u Bílého Labe

Etapa 4: Na Sněžné jámy a k vodopádům

Petrovy boudy/Bouda u Bílého Labe – Zlaté návrší

Délka trasy: 20 km

Ať už vyrážíte od Výrovky, Petrovky či Boudy U Bílého Labe, vstupujete do střední a zřejmě nejpopulárnější části pohoří. Ikonická místa tu potkáte na každém kroku. Nahlédnete do hloubky Sněžných jam i Labského dolu, uctíte symbolický pramen Labe a zaposloucháte se do hukotu vodopádů.

Kde přenocovat: Martinova bouda, Labská bouda, Vosecká bouda

Etapa 5: Západními Krkonošemi do Harrachova

Zlaté návrší – Harrachov

Délka trasy: 10–13 km

Do Harrachova, který je cílem vašeho putování, můžete z hřebenů sestoupit několika způsoby. Pokud pospícháte na autobus, od rozcestí U Čtyř pánů poběžíte skoro

stejně svižně, jako proud řeky Mumlavy. Máte času a sil ještě dost? Pak doporučujeme protáhnout si cestu po hraně Kotelských jam. Na podzim, když jsou naplněny teplými barvami, je to obzvlášť silný zážitek. Vychutnejte si vyhlídku z Kotelského sedla i z terasy restaurace Štumpovka na Dvoračkách. Z vrcholu Čertovy hory budete mít cílové městečko Harrachov jako na dlani. Sestoupíte tam podél slavných skokanských můstků. Neméně slavná je i historie místní sklárny. Tady vaše putování po Krkonoších končí. Ale cesty vedou dál! Třeba do Polska, nebo Jizerek...

Krkonošské boudy

Pakliže je historie Krkonoš něčím jedinečná, jsou to osamělé lidské příbytky vysoko v horách – boudy zakládáné samostatně či rozptýleně ve skupinách na lučních enklávách. Některé sloužily původně jako letní salaše. Jiné zakládaly rodiny dřevařů a v každodenním boji s nehostinnou vysokohorskou krajinou hledaly podmínky k živobytí. Od poloviny 18. století se tyto příbytky stávaly celoročními sídly budařů, kteří později objevili i jejich turistický potenciál. I dnes celá řada z nich slouží turistům a návštěvníkům hor. Ač do nich již proudí voda a elektřina, nemyslete si, že je život na hřebenech snadný! Vyžaduje houževnatost a skromnost. Proto je stále mnohdy více srdeční záležitostí než byznysem. Přesvědčte se o tom během vašeho putování.

Než vyrazíte na cestu

Všechny užitečné informace, které budete pro plánování přechodu Krkonoš potřebovat, jsme pro vás připravili a vložili na webové stránky www.krkonose.eu/opravdove-krkonose. Najdete tam podrobně zpracované trasy i horské boudy, které nabízejí nejen nocleh, ale také občerstvení a úkryt před nepříznivým počasím. Poradíme vám, kde zaparkovat, nebo co zabalit do batohu.

Alena Cejnarová

Krkonoše – svazek měst a obcí

Destinační společnost pro TO Krkonoše

Potvrzeno: vlci se v Krkonoších rozmnožují

V loňském roce se vlci na území Krkonošského národního parku začali pohybovat častěji než v minulosti. Důkazem byla mnohá pozorování odborníků i návštěvníků Krkonoš. Z aktuálních údajů získaných pomocí fotopastí, nálezů pobytových znaků, genetických analýz a hlášení od veřejnosti víme, že se i letos vlci pohybují prakticky po celém území KRNAP a odhadujeme, že sem zasahují 2–3 vlčí teritoria. Díky přeshraničnímu monitoringu je

u česko-polské smečky v západní části Krkonoš potvrzeno pravidelné rozmnožování. Zda byla tato smečka úspěšná i letos, ještě nevíme. Bezpečně ale víme, že vlci na východě českých Krkonoš vyvedli minimálně tři mláďata. Jedno z nich bylo před pár dny bohužel nalezeno mrtvé. Z prvotní prohlídky veterinářem se zvíře zdálo být v dobré zdravotní kondici, tříměsíční samici s největší pravděpodobností usmrtil jiný vlk nebo volně pobíhající pes.

„Stále ve spolupráci s Mendelovou univerzitou v Brně sbíráme vzorky vlčího trusu a posíláme je na genetickou analýzu. Nadále rozšiřujeme síť fotopastí, pomocí kterých sledujeme vlčí populaci na území národního parku,“ říká zooložka Karolina Mikšlová. „Díky tomu také víme, kolik lidí nerespektuje režim klidových území, kde se smí chodit jen po značených cestách. Fotopasti dokazují, že volným terénem prochází velké množství lidí, mnozí z nich se psy na volno. A to přímo v jádru vlčích teritorií,“ dodala.

Pokud by letošní mláďe zardousil jiný vlk, bylo by to součástí jejich přirozeného chování. Pokud by ale vlče zardousil volně pobíhající pes, který nebyl pod kontrolou svého pána, pak by se jednalo o alarmující skutečnost, neboť by zaviněním člověka došlo k usmrcení zvláště chráněného živočicha. Mrtvé vlče bude podrobeno pitvě, která možná ukáže, jak přišlo o život.

Pochopitelně si uvědomujeme složitost soužití vlků a místních hospodářů. Kromě aktivního kontaktu s nimi se neustále snažíme hledat cesty, jak vzájemnou komunikaci ještě zlepšovat. Vyvinuli jsme aplikaci, prostřednictvím které hospodáři dostávají informace o škodách na hospodářských zvířatech v oblasti, kde pasou, aby se měli možnost účinněji postarat o svá stáda. Pomáháme jim i s dotacemi na zabezpečení pastvin. Statistika nicméně ukazuje, že zájem vlků o hospodářská zvířata není velký, což odpovídá odborným studiím¹. V loňském roce jsme zaznamenali 12 útoků, do letošního července 6.

¹ Podle potravních analýz hospodářská zvířata tvoří jen minimální podíl vlčího jídelníčku. [Německá studie](#) z roku 2016 hovoří o 1,1 %, zato srnci a další kopytníci převažují

Při setkání s vlkem je třeba obezřetnosti. Nezapomínejme, že vlk je divoká šelma. Doporučujeme návštěvníkům Krkonoš, aby měli své psy mazlíčky na vodítku. Důrazně žádáme, aby návštěvníci nezkoušeli vlky krmit nebo jim ve volné přírodě zanechávat možnou potravu či zbytky jídla. Majitelé nemovitostí, chatari a chalupáři by venku neměli nechávat zbytky potravy. Přivýkat vlky na to, že je člověk zdrojem potravy, je to nejhorší, co můžeme udělat vlkům i vzájemnému soužití.

Při setkání s vlkem je nutné ponechat mu únikový prostor. Neuzavřít mu možnost utéct. Nebojte se. Zvíře nejprve z dálky zkoumá, zda pro něj představujete hrozbu, ve dne hůře vidí. Chcete-li ho zaplašit, stačí tlesknout rukama, hlasitěji promluvit, aby vás vlk slyšel a uvědomil si, že jste člověk.

Děkujeme také návštěvníkům, že nám hlásí svá vlčí pozorování, často doprovázená fotografiemi. Prosíme, pokračujte v tom i dál. Je pro nás důležité znát i čas a místo pozorování, ideálně se souřadnicemi v aplikaci Mapy. cz. Svá pozorování hláste naší zooložce Karolině Mikslové na e-mail kmikslova@krap.cz či na telefon (vč. SMS) na tel. : 731 533 895.

Vlk má své místo v přírodě i v naší kultuře. Vzbuzuje respekt i obdiv, někdy ale i obavy. Lidé jej nemilosrdně pronásledovali, nyní se k nám postupně vrací a plní svou roli predátora. Zkušenosti z Evropy ukazují, že je možné hospodářit v krajině, kde zároveň žijí divoké šelmy. Právě na území Krkonošského národního parku lze očekávat úspěšnější návrat vlků než v okolní volné krajině. Národní park je vzhledem ke svému poslání i charakteru ekosystému vhodným místem k jejich životu.

Informace pro návštěvníky i hospodáře v souvislosti s vlky v Krkonoších najdete na našem webu na adrese <https://www.krap.cz/priroda/vlci-v-krkonosich/>
Podrobné informace o návratu vlků do české přírody – pro veřejnost i hospodáře o možnostech náhrad škod, jejich výskytu, financování preventivních opatření, postupu při hlášení škody a zabezpečení hospodářských zvířat před útoky vlků – najdete na webu AOPK ČR na adrese <http://www.navratvlku.cz>.

Další informace o aktuálním dění na území Krkonošského národního parku i v jeho okolí najdete na facebookovém profilu <http://www.facebook.com/spravakrap>

Bližší informace:

Mgr. Radek Drahný, MBA,

tiskový mluvčí, vedoucí oddělení styku s veřejností Správy KRMAP

tel. : 737 209 900, e-mail: rdrahný@krap.cz, www.krap.cz

Chcete nám pomoci? Parkujte s rozmyslem!

Mnozí z nás tuto situaci řeší každý den. Přijedeme autem do práce, vracíme se domů nebo jedeme na rodinnou návštěvu, známými či kamarády, a nemáme kde zaparkovat. Ulice jsou přeplněné parkujícími auty, a tak se i nám může stát, že zaparkujeme tak, jak bychom neměli. Nejen na místech, kde je to zakázáno a vystavujeme se tak postihu, ale i stylem, který leckdy zapříčiní prodlevy v poskytnutí pomoci těm, kteří volají na tísňovou linku.

Kvůli špatnému parkování vozidel, mají složky integrovaného záchranného systému (hasiči, policie, záchranka), problémy přijet k místu zásahu. Není výjimkou, že dojedou na místo události během několika minut, ale pak další cenné minuty ztrácejí na posledních stovkách metrů. Zejména hasičské cisterny a vozidla s výškovou technikou se musejí pomalu proplétat mezi nesprávně parkujícími auty. Někdy je dokonce nutné takto zaparkovaná auta ručně přenášet mimo vozovku, aby si hasiči cestu uvolnili. Uvědomme si, že i krátkodobě nevhodně zaparkované auto může být příčinou toho, že se hasiči nedostanou včas tam, kde jsou potřeba. Mějme na paměti, že svým správným chováním usnadníme hasičům i ostatním zasahujícím práci.

Parkujeme proto pouze na vyznačených parkovacích místech. V případě parkování mimo vyznačená parkovací místa, parkujeme tak, aby kolem vozidla zůstaly minimálně 3 metry šířky volné vozovky. Preferujeme parkování pouze podél jedné strany komunikace. Problematickými místy zejména pro požární techniku jsou také křižovatky a odbočky na účelové komunikace. Neparkujeme v křižovatkách ani v jejich blízkosti, zatáčkách a zúžení komunikací. Nezanedbatelné je i akceptování dopravních značek *Zákaz stání*, s dodatkovou tabulkou *Nástupní plocha pro požární techniku*. Zde nikdy neparkujeme. Nástupní plocha slouží pro ustavení požárních vozidel tak, aby bylo zajištěno využití výškové techniky k záchraně ohrožených osob, případně provedení požárního zásahu z vnější strany budovy. S hašením souvisí i potřeba vody. Hasiči si ji sice vezou v cisternách s sebou, ale většinou na celý zásah tato zásoba nestačí. K dalšímu zásobování vodou jim slouží nadzemní a podzemní hydranty. Dávejme si tedy pozor, kde jsou hydranty umístěny a neparkujeme v jejich blízkosti. Nezapomeňte! Štěstí přeje připraveným!

autor: kpt. Ing. Alena Sládková

HZS Libereckého kraje

SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU – SOBOTA 5. 10. 2024

8:00–8:15 parkoviště OÚ

8:20–8:35 parkoviště u čp. 204

SVOZ NEBEZPEČNÝCH SLOŽEK KOMUNÁLNÍHO ODPADU

EKO
EKO Jilemnicko

DO NEBEZPEČNÉHO ODPADU PATŘÍ:

- kapalné i tuhé domácí chemikálie – kyseliny, louhy, ředidla, čisticí prostředky, fotochemikálie, chemické přípravky na hubení plevelů, škůdců, postřiky na ochranu rostlin – vše pokud možno v původních obalech nebo řádně označených obalech (obaly musí těsnit, aby nedošlo k vylití nebo rozsypaní)
- zbytky barev, lepidel
- obaly od barev, lepidel, chemikálií, postřiků, bělidel, sprejů
- autobaterie včetně elektrolytu
- upotřebené motorové oleje
- olejové filtry
- znečištěné (mastné) textilie od barev, oleje, lepidel a další sorpční materiál

**VEŠKERÝ NEBEZPEČNÝ ODPAD
MUSÍ BÝT ŘÁDNĚ OZNAČEN.
OBČANÉ PŘEDAJÍ NEBEZPEČNÝ
ODPAD OSOBNĚ OBSLUŽE
MOBILNÍHO SVOZU.**

V RÁMCI SVOZU NEBUDOU PŘEBÍRÁNY:

- elektrospotřebiče – lednice, televize, monitory, zářivky, drobné elektrospotřebiče, baterie – akubaterie, monočlánky - patří do systému zpětného odběru
- pneumatiky – patří do systému zpětného odběru
- léky – vrácení do lékáren zdarma

